

Ἡ Κόρη — Ὁ Μάϊος — Ρεμβασμός.

(ὑπὸ Νικολ. Γ. Ἰγγλέση.)

Ἡ αὐγούλα χαράζει στὰ βράχια,
Τραγουδάει 'στὴ φτέρι τ' ἀηδόνι,
Καὶ μονάχο τρελλό χελιδόνι
Τοῦ Μαγροῦ χαιρετᾷ τὴ δροσινά.

Καλῶς ἤλθατε πάλι πουλάκια,
Καλῶς ἤλθετε χρυσόμαλλε Μάϊ,
Ἡ Μυρτιά καὶ ἡ Δάφνη 'στὸ πλάϊ,
Σκόρπη χύνουν 'στὸ διὰ ὠμορφιά.

Σὰν τὴν νεώτη ὁ ἥλιος προβαίνει,
Τὰ διαμάντια 'στοὺς κάμπους σκορπάζει,
Καὶ ἡ γῆ 'στὴ χαρά της γελάει,
Γλυκά ὄλοι γελοῦνε μαζί.

Πέρα 'κεῖ 'στοῦ γιολοῦ τ' ἀρογιάλι,
Γαλανὸ ταξιδεύει τὸ κύμα,
Καὶ ἀντάμα ὁ ναύτης, Ἀχ! κρῖμα!
Νὰ μὴν ᾗναι στὸ Μάϊ κ' αὐτός.

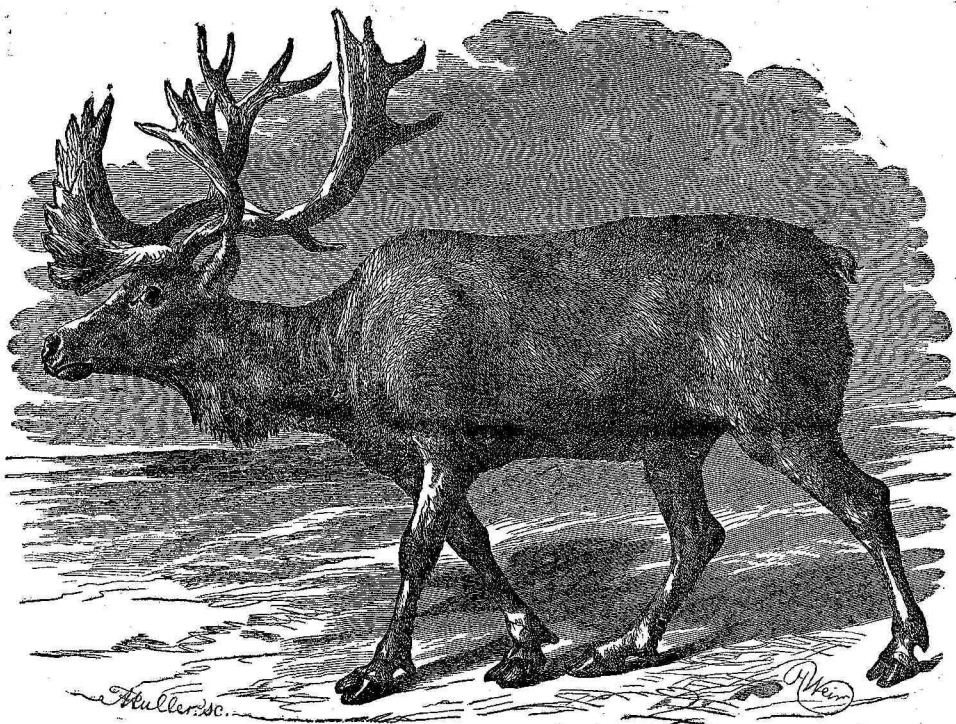
Φύσα, φύσα ἀγέρι καυμένο,
Σ' τὸ λευκὸ τῆς βαρκούλας πανάκι,
Ἔργα μόλα, κτυπᾷ τ' ἀγεράκι,
Ἐμπρὸς ναύτη, μαζὺ σ' ὁ Χριστός.

Τὰ τριαντάφυλλα χύνουνε μύσχους,
Τὰ πλατάνια φυλλιάζουν, οἱ κάμποι,
Μ' ἀπὸ ὅλα ποῖο ὠμορφα λάμπει
Κ' εὐωδιάζει ἡ νεώτη στὴ γῆ.

Γοργὰ ὅλα πετᾶτε 'στὸ Μάϊ,
Δρέψατ' ἀνθη καυμένα μου νεράτα.
Ἀχ! ραγίζουν τὰ χορδία τ' ἀφράτα,
Καὶ χειμῶνας προβαίνει βαρὺς.

Περνοῦν ὅλα, διαβαίνουν 'στὸν κόσμο,
Γιὰ μὴ ἀνοιξ' ἀνθίζουνε μόνο,
Μὴ τὴν ἄλλη 'στὸ χῶμα μὲ πόνο
Γέρνουν, κ' ἄλλα προβαίνουν 'μπροστά.

Μὴ 'στὰ μάτια, μὴ ὦ παιδιὰ μου
Μὴ 'στὴς νεώτης γελάτε τὰ κάλλη
Ποιὸ γλυκερά. ὦ! ποιὸ ὠμορφη ἄλλη
Ζωὴ εἶναι, 'στὸν Πλάστη σιμά.

ΕΛΑΦΟΣ.

Ἡ οἰκογένεια τῶν ἐλαφοειδῶν περιέχει διάφορα εἶδη διαφέροντα μεγάλως ἀλλήλων κατὰ τε τὸ μέγεθος, τὰ κέρατα, τὴν μορφήν κτλ. Εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἀνήκουν καὶ τὰ ἀπολιθώματα τῶν σκελετῶν τῶν προκατακλυσμαίων ἐκείνων ἐλαφοειδῶν, τὰ ὅποια ἀνεκαλύφθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς.

Εἶναι δὲ ζῶα χρησιμώτατα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἰδίως

εἰς τὰ βόρεια κλίματα, ὅπου ἡ χιὼν καὶ ὁ πάγος ἐπικρατοῦν κατὰ τὸ μεγαλειτερον μέρος τοῦ ἔτους.

Τὸ μεγαλειτερον εἶδος τούτων εἶναι ἡ Ἑλῆ, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος κατὰ τοὺς ὤμους φθάνει μέχρι τῶν 8 ποδῶν, ὥστε εἶναι ἰσομεγέθης μὲ κοινοῦ μεγέθους ἐλέφαντα!

Ἀλλὰ καὶ τὰ κέρατα τῶν ζῶων τούτων εἶναι τόσοι